

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 193/2023
20.03.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Александар Михајловић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Параћин“, са седиштем у Параћину, чији је пуномоћник Зоран Николић, адвокат из ..., ради поништаја решења и утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1189/22 од 06.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 20.03.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1189/22 од 06.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П1 131/21 од 16.09.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је засновала радни однос на неодређено време код туженог. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се поништи решење број ... од ...2020. године којим је отказан уговор о раду на одређено време број ... од ...2020. године и да се тужени обавезе да тужилу врати на рад. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да туженом на име трошкова поступка исплати износ од 70.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1189/22 од 06.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану одлуку у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11...18/20), па је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Ревизијско указивање да је учињена битна повреда одредаба поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, није од значаја јер одредбом члана 407. ЗПП та повреда није прописана као ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу код туженог на одређено време у периоду од 01.11.2017. године до ...2020. године на пословима ... са седмим степеном стручне спреме – дипломирани ... на основу више сукцесивно закључених уговора о раду на одређено време. Тужила између закључених уговора није имала прекида у раду. Решењем о отказу уговора о раду од ...2020. године тужилци је отказан уговор о раду од ...2020. године због истека рока на који је заснован радни однос на одређено време. Тужилци је престао радни однос даном достављања наведеног решења ...2020. године.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су оценили да је неоснован тужбени захтев тужилце, с обзиром на то да је у спорном периоду био на снази Закон о буџетском систему који прописују забрану заснивања радног односа са новим лицем ради попуњавања слободних, односно упражњених радних места, да су наведене одредбе *lex specialis* у односу на одредбе Закона о раду, којима се прописују услови за преображај радног односа са одређеног на неодређено време. Како тужила спада у категорију лица са којим тужени није могао да заснује радни однос на неодређено време, није било услова за преображај тужилиног радног односа код туженог са одређеног у радни однос на неодређено време. Тужилци је радни однос код туженог престао по сили закона, истеком рока на који је заснован у смислу члана 175. тачка 1. Закона о раду, због чега тужилин захтев у овој правној ствари није основан.

Врховни суд налази да нису основани ревизијски наводи тужилце о погрешној примени материјалног права.

Одредбом члана 37. Закона о раду прописано је да уговор о раду може да се закључи на одређено време, за заснивање радног односа чије је трајање унапред одређено објективним разлозима који су оправдани роком или извршењем одређеног посла или наступањем одређеног догађаја, за време трајања тих потреба (став 1), послодавац може закључити један или више уговора о раду из става 1. овог члана на основу којих се радни однос са истим запосленим заснива за период који са прекидима или без прекида не може бити дужи од 24 месеца (став 2), ако је уговор о раду на одређено време закључен супротно одредбама овог закона или ако запослени остане да ради код послодавца најмање пет радних дана по истеку времена за које је уговор закључен, сматра се да је радни однос заснован на неодређено време (став 6).

Тужени је јавно предузеће које по члану 2. став 1. тачка 5. Закона о буџетском систему („Службени гласник РС”, број 54/09... 62/13 и 63/13 - исправка), спада у кориснике јавних средстава, па се у односу на њега примењују одредбе и тог закона. Законом о изменама и допунама тог Закона („Службени гласник РС“ број 108/2013 од 06.12.2013. године) у члану 27е додати су нови ставови 34. и 35. којима је прописано да корисници јавних средстава не могу заснивати радни однос са новим лицима ради

попуњавања слободних, односно упражњених радних места до 31.12.2015. године, а изузетно од тог става радни однос са новим лицима може се засновати уз сагласност тела Владе, на предлог надлежног министарства, односно другог надлежног органа, уз претходно прибављено мишљење министарства, а поступак за прибављање сагласности прописан је Уредбом о поступку за прибављање сагласности за ново запошљавање и додатно радно ангажовање код корисника јавних средстава („Службени гласник РС”, бр. 113/2013, 21/2014, 118/2014, 22/2015 и 59/2015). Наведена одредба члана 27е став 34. Закона новелирана је каснијим изменама и допунама („Службени гласник РС“ број 142/2014... 149/2020), тако да корисници јавних средстава не могу заснивати радни однос са новим лицима ради попуњавања слободних односно упражњених радних места до 31. децембра 2016. године („Службени гласник РС“ број 103/2015), затим до 31. децембра 2017. године („Службени гласник РС“ број 99/16), до 31. децембра 2018. године („Службени гласник РС“ број 113/17), до 31. децембра 2019. године („Службени гласник РС“ број 95/18 и 31/19), односно до 31. децембра 2020. године („Службени гласник РС“ број 72/2019 и 149/2020). Чланом 105. наведеног Закона прописано је да ако су одредбе других закона, односно прописа у супротности са овим законом, примењују се одредбе овог закона.

По налажењу Врховног суда, правилан је закључак нижестепених судова да су одредбе Закона о буџетском систему, којима се прописује забрана заснивања радног односа са новим лицем ради попуњавања слободних, односно упражњених радних места, *lex specialis* у односу на одредбе Закона о раду којима се прописују услови за преображај радног односа са одређеног на неодређено време, сагласно члану 105. Закона о буџетском систему. Како је у спорном периоду од 01.11.2017. године до 31.12.2020. године, на снази био Закон о буџетском систему, тужени је са тужиљом који спада у категорију нових лица могао само изузетно, уз сагласност тела Владе, да заснује радни однос на неодређено време. С обзиром да та сагласност није постојала, није било услова за преображај радног односа тужиоца у конкретном случају, па су неосновани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Правилно је одлучено и о накнади трошкова поступка на основу чланова 153. став 1. и 154. став 2. ЗПП.

Како се наводима ревизије не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, Врховни суд је на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић